

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 4—10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 4:18-23
7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΤΑΡΤΗ
7 ΙΟΥΛΙΟΥ

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Κυριακής,
Μεγαλομάρτυρος

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή — Β' Κορ. 6: 1-10
Ευαγγέλιο— Ματθ. 6: 22-33

Ἡ κλήση τῶν μαθητῶν

Ἰωὴλ Φραγκᾶκος (Μητροπολίτης Ἑδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας)

«Ἐκάλεσεν αὐτοὺς»

Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ὁ Χριστὸς προσκαλεῖ τοὺς τέσσερις πρώτους μαθητὲς νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν, τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἀνδρέα ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, τοὺς ἀδελφοὺς. Στὰ ἱερά Εὐαγγέλια δυὸ φορὲς φαίνεται νὰ καλεῖ ὁ Χριστὸς τοὺς μαθητὲς αὐτοὺς. Ἡ πρώτη κλήση ἦταν δοκιμαστική, ἐνῶ ἡ δευτέρη ὀριστική καὶ γίνεται στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς εἶχε δολοφονηθεῖ ἀπὸ τὸν Ἡρώδη. Ἡ σημερινὴ κλήση ποὺ περιγράφεται στὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἡ δευτέρη, ποὺ ὅπως εἴπαμε εἶναι καὶ ἡ ὀριστική.

Ἡ ποιότητα ζωῆς τῶν Ἀποστόλων

Τί ἄνθρωποι ἦταν αὐτοὶ οἱ ψαράδες ποὺ κάλεσε ὁ Κύριος γιὰ νὰ γίνουν μαθητὲς του; Ἦσαν ἄνθρωποι ταπεινοί, ἀγράμματοι καὶ ἀφανεῖς κοινωνικά. Δὲν ἀνῆκαν στὴν τάξη τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν νομικῶν. Ὁ Βασίλειος ὁ Σελευκεῖας παρατηρεῖ: «ζητώντας ὁ Κύριος ἀνθρώπους νὰ παιδεύσουν τὴν οἰκουμένη παρέβλεψε πόλεις, δῆμους καὶ βασιλεῖες. Ἀπεστράφη τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πλοῦτου, τοὺς ρήτορες, «ἐμίσησε κράτος ρητόρων»... «Ὁ Κύριος μὲ τὸν τρόπο τῆς κλήσεως τῶν πρώτων εἶναι σὰν νὰ ἔλεγε στοὺς ἀνθρώπους: «ἀλιεῖς, οὐ βασιλεῖας ζητῶ». Ὁ Ματθαῖος γράφει πῶς ὁ Κύριος τοὺς βρῆκε «ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν» (Ματθ. 4,21). Διόρθωναν τὰ δίκτυά τους «μὴ δυνάμενοι ὠνήσασθαι ἕτερα», δηλ. δὲν μπορούσαν νὰ ἀγοράσουν ἄλλα, κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο. Ἦσαν ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν ἀγάπη μεταξύ τους. Ὅλοι μαζί ψάρευαν, ὅλοι μαζί διόρθωναν τὰ δίκτυα. Πατέρας καὶ παιδιὰ ἐργαζόντουσαν μαζί κι εἶχαν χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα «τὸ ἀπὸ δικαίων τρέφεσθαι πόνων», νὰ τρέφονται μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ τὸν κόπο τους (Χρυσόστομος). Μπορεῖ νὰ μὴν εἶχαν μόρφωση ἀλλὰ τοὺς διέκρινε ἡ ἀρετὴ τῆς ἀγάπης. Ἕνας σύγχρονος θεολόγος θὰ προσθέσει πῶς ὁ Κύριος δὲν κάλεσε ἀνέργους στὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν λαῶν, ἀλλ' ἀνθρώπους ποὺ ἐργάζονταν. Τὰ παράτησαν ὅλα, γιατί εἶχαν ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ κλήση τῶν μαθητῶν δείχνει τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ

Αὐτοὺς ποὺ περιφρονοῦσε ὁ κόσμος, αὐτοὺς διάλεξε γιὰ Ἀποστόλους Του ὁ Κύριος. Ὁ Παῦλος τὸ σημειώνει αὐτὸ χαρακτηριστικά: «Τὰ μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ» (Α' Κορ. 1,27). Αὐτοὺς ἐπέλεξε ὁ Κύριος, γιὰ νὰ φανεῖ στὸν κόσμον πῶς ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα δυνάμεως καὶ σοφίας ἀνθρώπινης, ἀλλ' ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, «ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (ὅπ.π. στίχ. 29). Ἡ ἀνταπόκρισις τῶν μαθητῶν εἶναι αὐθόρμητη καὶ ὁλοκληρωτική. «Ἀφῆσαν τὰ δίκτυα, τὰ πλοῖα καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν» (Ματθ. 4,22) καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Δὲν εἶχαν δεῖ ἀπὸ τὸ Χριστὸ μεγάλα θαύματα ἢ δὲν ἄκουσαν σπουδαίους λόγους κι ὅμως ἀντελήφθησαν καὶ κατανόησαν τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ θυσίασαν τὰ πάντα γι' Αὐτόν.

Οἱ πιστοὶ μόνο μὲ τὸ Χριστὸ δένονται ἄρρηκτα

Ὁ Χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ δένεται μὲ κανένα πράγμα ἢ πρόσωπο τῆς παρουσίας ζωῆς τόσο, ὅσο μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Τὸν πρῶτο λόγο στὴ ζωὴ μας τὸν ἔχει ὁ Κύριος. Δὲν μᾶς προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ἐγκαταλείψουμε τὰ σπιτία μας, τὰ υπάρχοντά μας καὶ τὶς οἰκογένειές μας. Θέλει ὅμως περισσότερο ἀπὸ τὰ ὑλικά καὶ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα νὰ ἀγαπᾶμε τὸ Χριστό. Νὰ ἔχουμε ζωντανὴ σχέση μὲ τὸ Χριστό. Ὁ σύνδεσμός μας μὲ τὸν Ἰησοῦ νὰ μὴν περιορίζεται σὲ μία διανοητικὴ σχέση, σ' ἓνα ἰδεολόγημα. Νὰ εἶναι ζωντανὸς καὶ νὰ ἐκφράζεται στὴν προσευχή, στὴ συμμετοχὴ μας στὰ μυστήρια καί, ἂν παραστεῖ ἀνάγκη, στὴ δημόσια ὁμολογία καὶ στὴ θυσία ὀρισμένων προσφιλῶν μας πραγμάτων.

Στὶς ἡμέρες μας ἀνθεῖ ἡ ἀλιεία τῶν ἀνθρώπων γιὰ διαφόρους σκοποὺς. Ἀλιεύονται μὲ πολλὴ τέχνη ἄνθρωποι, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν πολιτικούς, κοινωνικούς, ἰδεολογικούς, παραθρησκευτικούς κι ἀκόμα καὶ αἰσχροὺς σκοποὺς. Ἀνθεῖ στὶς ἡμέρες μας μία στρατολόγησις ποὺ διακρίνεται γιὰ τὴν ἰδιότητα καὶ τὸ κέρδος. Παρουσιάζονται πολλοὶ «μεσσίες» μὲ ἀξιώσεις ὑποταγῆς σ' αὐτοὺς ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων. Οἱ προσωπικὲς φιλοδοξίες εἶναι στὴν ἡμερήσια διάταξη. Ζητᾶμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀφοσίωσι καὶ ὑπακοή γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὰ πάθη μας ποὺ πολλὰς φορὲς εἶναι καὶ ποταπά. Μόνον ἡ ὑπακοὴ στὸ Χριστὸ ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπο πολλαπλῶς. Τὸν κάνει εἰρηνικὸ ἀπέναντι στοὺς ἄλλους, χωρὶς μικροσυμφέροντα καὶ ὑλικὲς ἀπολαβές. Τὸν καταξιώνει ὡς ἄνθρωπο καὶ ἀναδεικνύει τὰ χαρίσματά του καὶ τὶς ἀρετές του. Τὸν προάγει στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ζήσει αἰώνια κοντὰ στὸ Χριστὸ ποὺ ἀγάπησε ὁλοκληρωτικὰ καὶ ἐγκάρδια.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (δ', 18-24)

«Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων».

Ο ευαγγελιστὴς Ματθαῖος μας περιγράφει τὴν κλήση των τεσσάρων πρῶτων μαθητῶν τοῦ Κυρίου, τὸν Πέτρο, τὸν Ἀνδρέα, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, ἡ ὁποία ξεκίνησε ἀπὸ τὶς ὄχθες τὶς Γαλιλαίας. Το κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι συγκεκριμένο καὶ ευθύ.

Ἀπευθύνετε σε ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι φαινομενικὰ εἶναι ἀμόρφωτοι ἀλλὰ πνευματικὰ τίμιοι καὶ καλλιεργημένοι. Αὐτὸ φαίνεται στο ὅτι χωρὶς δευτέρη σκέψη, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, παρατοῦν τὴν ἐργασία τους καὶ ευθὺς ἀκολουθοῦν τὸν Χριστό. Ἦταν ἄνθρωποι ταπεινοὶ κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομο καὶ τρέφονταν με τὸν ἰδῶτα καὶ τὸν κόπο τους, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουν κανένα οὔτε ἀκόμη καὶ τοὺς γονεῖς τους. Ὁ Χριστὸς δὲν ψάχνει ἀνθρώπους τοῦ πλοῦτου ἢ ρήτορες καὶ γιὰ αὐτὸ στὴν ἀναζήτησή Του παρέλειψε πόλεις, δήμους καὶ βασιλεῖς, παρατηρῆ ὁ Βασίλειος Σελευκεῖας. Αὐτοὺς ποὺ περιφρονοῦσε ὁ κόσμος διάλεξε γιὰ ἀποστόλους ὁ Χριστός. Ὁ Ἀπ. Παῦλος σημειώνει «Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχῇ τὰ ἰσχυρὰ» (Α' Κορ. 1,27) δηλ. αὐτοὶ ποὺ φαίνονται ἀσήμαντοι καὶ ἐσχατοὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ἐξέλεξε ὁ Θεός γιὰ νὰ περιφρονήσει καὶ νὰ ἐλέγξει τὴν κοσμικὴ δύναμη. Ὁ λόγος ποὺ συμβαίνει αὐτὸ εἶναι γιὰ μας δεῖξει ὅτι δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα δυνάμεως καὶ ἀνθρώπινης σοφίας ἡ διάδοσις τοῦ Ευαγγελίου ἀλλὰ ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Το κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ διαφέρει ἀπὸ ὁποιοδήποτε κοσμικὸ κάλεσμα διότι μιλά ἀπευθείας στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει σ' αὐτὸ ὁ Θεϊκὸς σπóρος ποὺ ἀμέσως φυτεῖται καὶ καρποφορεῖ στὶς ἀγνές καὶ ταπεινές ψυχές των ἀνθρώπων. Γιὰ τὸν λόγῳ αὐτὸ βλέπουμε τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ νὰ ἀναποκρίνονται αὐθόρμητα καὶ ὁλοκληρωτικὰ. «Ἄφησαν τὰ δῖχτυα, τὰ πλοῖα καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν» (Ματθ. 4,22). Δὲν εἶδαν τὸν Χριστὸ πρὶν νὰ κάνει μεγάλα θαύματα καὶ δὲν ἀκούσαν σπουδαίους λόγους γιὰ Αὐτόν, ἀλλὰ ἀντιλήφθηκαν καὶ κατάλαβαν τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ θυσίασαν τὰ πάντα γι' αὐτόν.

Ὁ Χριστὸς καλεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κάθε ἄνθρωπο ἐπάνω στὴν γῆ καὶ ὄχι μια φορὰ, ἀλλὰ ὅσες χρειαστεῖ γιὰ νὰ ἔρθει σε μετάνοια. Τὸν καλεῖ συχνὰ με πολλοὺς καὶ διάφορους τρόπους. «Ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω». Περιμένει ἐξῶ ἀπὸ τὴν θύρα τῆς ψυχῆς μας. Καὶ κτυπάει, κτυπάει, υπομονετικὰ μέχρι νὰ τοῦ ἀνοίξουμε. Ἡ θεία Του φωνή: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», ἀκούγεται σε κάθε ἐποχὴ καὶ με πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους.

Στο θεϊκὸ κάλεσμα αὐτὸ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦν καὶ δὲν δίνουν σημασία. Πολλοὶ λένε, ἔχω καιρὸ γιὰ μετάνοια ὅταν γεράσω. Αφήνουν τὸν μεγάλο ἐπισκέπτη ἐξῶ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ψυχῆς τους. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι τὸ πόμολο τῆς πόρτας τῆς ψυχῆς εἶναι ἀπὸ μέσα. Εμεῖς πρέπει νὰ ἀνοίξουμε. Ὁ Κύριος κρούει μόνο, δὲν μπορεῖ νὰ μπει στὴν ψυχὴ μας ἀν δὲν θέλουμε εμεῖς. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ἢ νὰ ἀκούσει τὴν πρόσκλησι καὶ νὰ ἀνοίξει στὸν μεγάλο Ἐπισκέπτη ἢ νὰ ἀδιαφορήσει καὶ νὰ κλείσει τὰ αὐτιά του στο θεϊκὸ αὐτὸ κάλεσμα. Πολλοὶ δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν τίποτα. Δὲν θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δρόμο τῆς πίστεως. Ἀρνοῦνται τὴν ἀξία τῆς ἀρετῆς καὶ ζοῦν μια καθαρὰ σαρκική, υλιστικὴ ζωὴ. Με κλειστοὺς οὐρανοὺς. Χωρὶς ἰδανικά. Χωρὶς πνευματικὰ ἰδεώδη. Χωρὶς κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ψυχὴ. Χωρὶς προοπτικὴ αἰωνιότητος. Σαν ὅλα νὰ τελειώνουν στα λίγα χρόνια τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Γιὰ νὰ ἀκούσουμε ὅμως τὴν θεία τοῦ φωνή, νὰ ἀνοίξουμε τὴν πόρτα τῆς ψυχῆς μας, νὰ κάνουμε τὸν Κύριο ἀρχηγό μας καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν ἰχνη τοῦ, πρέπει νὰ παραμερίσουμε τὰ ἐμπόδια των δισταγμῶν, τῆς ἀμφιβολίας, τῆς ὀλιγοπιστίας, των ἀμφιταλαντεύσεων. Βασικὴ προϋπόθεσι εἶναι νὰ διώξουμε τὶς δικαιολογίες γιὰ νὰ βαδίσουμε τὸν δρόμο ποὺ μᾶς ἀπεκάλυψε ὁ Κύριος καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν βάδισε.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ὅταν με τὴν θέλησι μας υποταχθούμε στο κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Σωτῆρα μας, μπορούμε νὰ ἀπελευθερωθούμε ἀπὸ κάθε δουλεία στὴν ὁποία εἴμαστε φυλακισμένοι, γιὰ νὰ ζήσουμε τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης των τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.